

Stk. 2. De i medfør af § 1 forhøjede ydelser udbetales gennem vedkommende forsikrings-selskab. De merudgifter, selskaberne herefter må afholde, refunderes af statskassen. Arbejds- og socialministeren fastsætter de nærmere regler for denne refusion efter indstilling fra direktoratet for ulykkesforsikringen.

§ 3.

Invaliditetserstatninger i henhold til lov nr. 94 af 27. marts 1934 om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige, der i anledning af ulykkestilfælde, indtruffet før den 1. april 1947, udbetales som rente, herunder renter til efterladte, forhøjes indtil videre til beløb, der udgør 125 pct. af det beløb, renten udgør i medfør af bestemmelserne i § 7, stk. 2, i lov nr. 230 af 28. maj 1948 om ændringer i lov nr. 94 af 27. marts 1934 om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige.

§ 4.

Forsørgelser i henhold til lov nr. 659 af 22. december 1919 om invalideforsørgelse, jfr. lov nr. 142 af 1. juli 1927, forhøjes indtil videre til beløb, der udgør 125 pct. af det beløb, forsørgelsen udgør i medfør af bestemmelserne i lov nr. 231 af 28. maj 1948 om ændringer i lov nr. 659 af 22. december 1919 om invalideforsørgelse.

§ 5.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1952.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 113 af 23. marts 1948 og lov nr. 230 af 28. maj 1948 gennemførtes indenfor *ulykkesforsikringsloven* og *lov af 27. marts 1934 om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige* en automatisk pristalsregulering af ydelser fastsat i anledning af ulykkestilfælde indtruffet efter den 1. april 1947. Fra 1. april 1952 vil de nævnte loves maksimum for årsløn og de løbende dagpengeydelse og renter i anledning af invaliditeter på 50 pct. og derover i overensstemmelse med de nærmere regler herom have opnået en forhøjelse på 25 pct.

For ydelser fastsat i anledning af ulykkestilfælde indtruffet før den 1. april 1947 blev der derimod ikke givet regler om pristalsregulering. Det af arbejds- og socialministeriet den 14. juni 1946 nedsatte udvalg om ændringer i ulykkesforsikringslovens satser anså det ikke for praktisk eller hensigtsmæssigt at foreslå en automatisk regulering af disse ældre ydelser, men udtalte i betænkningens afsnit 6, at spørgsmålet om eventuelle ændringer, hvis prisudviklin-

gen skulle gøre det nødvendigt, måtte tages op til særskilt lovgivning. I overensstemmelse hermed blev det i de 2 nævnte love, henholdsvis § 14, stk. 2, og § 7, stk. 2, bestemt, at de hidtil gældende regler fortsat skulle finde anvendelse.

Om disse regler henvises for så vidt angår ulykkesforsikringsloven til lov nr. 165 af 30. marts 1946 og til bemærkningerne til lovforslaget, rigsdagstidende 1945—46, tillæg A, sp. 3941 ff.; for så vidt angår militærinvalideloven henvises til lov nr. 172 af 30. marts 1946 og bemærkningerne til lovforslaget, rigsdagstidende 1945—46, tillæg A, sp. 3919—20.

Da det vil være naturligt og rimeligt, at der nu som ækvivalens for den siden 1946 stedfundne prisstigning ydes et tillæg til disse erstatningsydelse, foreslås det, at der ydes et tillæg af samme størrelse, 25 pct., som det, der fra 1. april 1952 at regne udbetales til de pristalsregulerede ydelser.

For de få tilfælde, hvor der vil blive tale om at yde kapitalerstatninger til enker og børn på grundlag af renter, fastsat i anled-